

Rozważania: Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych (2 listopada)

Rozważanie na 2 listopada,
wspomnienie wszystkich
wiernych zmarłych.

Proponowane tematy to: Jezus
obiecuje nam miejsce
zamieszkania w niebie; Dusze
czyśćcowe i nasze
wstawiennictwo za nie;
Wzajemna pomoc duszom
czyśćcowym.

23-10-2024

- Jezus obiecuje nam miejsce zamieszkania w niebie;
 - Dusze czyściciele i nasze wstawienictwo za nie;
 - Wzajemna pomoc duszom czyścicielom.
-

„NIECH SIĘ NIE TRWOŻY serce wasze – mówi nam dzisiaj Jezus. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie! W domu Ojca mego jest mieszkań wiele” (J 14,1-2). Wspomnienie wszystkich wiernych zmarłych daje nam okazję do ponownego rozważenia rzeczywistości życia wiecznego, do skierowania naszych serc ku nadziei ostatecznego spotkania z miłością prawdziwą i na zawsze. Nikt z nas nie przekroczył

progu śmierci, więc nie wiemy, jak ten moment będzie wyglądał. Bóg zechciał w swoim Synu objawić nam to, co czeka nas w Jego domu.

„Dziś, jak i wczoraj wiele osób odwiedza cmentarz, który — jak mówi samo to słowo — jest «miejscem odpoczynku», w oczekiwaniu na ostateczne przebudzenie. Piękna jest myśl, że to sam Jezus nas obudzi. Sam Jezus objawił, że śmierć ciała jest jakby snem, z którego On nas obudzi. Z tą wiarą zatrzymujemy się — również duchowo — przy grobach naszych bliskich, tych, którzy nas kochali i czynili nam dobro. Ale dzisiaj jesteście wezwani, aby wspomnieć wszystkich, także tych, o których nikt nie pamięta” ^[1].

„A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce – ciągnie Jezus -, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja

jestem” (J 14,3). „Człowiek potrzebuje wieczności, a wszelka inna nadzieja jest dla niego zbyt krótka, zbyt ograniczona. Człowieka można wyjaśnić tylko wtedy, gdy istnieje Miłość, przekraczająca wszelką izolację, także izolację śmierci, w całości, która wykracza również poza czas i przestrzeń”^[2].

„WIECZNY ODPOCZYNEK racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci” ^[3], modlimy się dzisiaj na początku Mszy Świętej. Sytuacja wiernych zmarłych, którzy nie osiągnęli jeszcze nieba, jest doświadczeniem cierpienia i radości zarazem. Ból i szczęście w tajemniczy sposób splatają się w czyśćcu. Powodem tej radości jest pewność, że zobaczą Boga: wygrali bitwę, postanowili być szczęśliwi na ziemi i w niebie. Są one o krok od

chwały i dlatego tradycja
chrześcijańska nazywa je
„błogosławionymi duszami
czyśćcowymi”.

Nawet smutki są tam źródłem
radości, bo dusze przyjmują to
cierpienie, poddając się całkowicie
woli Bożej. Z gorącą miłością, choć
jeszcze niedoskonałą, adorują
tajemnicę świętości Boga. Według
Św. Katarzyny z Genui, znanej
szczególnie ze swojej wizji czyśćiec,
„nie jest przedstawiony jako element
krajobrazu wnętrza ziemi: jest to
ogień nie zewnętrzny, ale
wewnętrzny. Czyściec jest ogniem
wewnętrznym. Święta mówi o
drodce oczyszczenia duszy ku pełnej
komunii z Bogiem, wychodząc od
swojego doświadczenia głębokiego
ból z powodu popełnionych
grzechów, w porównaniu z
nieskończoną miłością Boga”^[4].
—

Kapłan, w jednej z modlitw eucharystycznych, które są nam ofiarowane w Mszale, prosi Boga w imieniu wszystkich: „Pamiętaj także o naszych zmarłych braciach i siostrach, którzy zasnęli z nadzieją zmartwychwstania, i o wszystkich, którzy w twojej łasce odeszli z tego świata. Dopuść ich do oglądania Twojej światłości” ^[5]. Spośród wszystkich ofiar, jakie możemy złożyć, najcenniejsza jest Najświętsza Ofiara Ołtarza. Msza św. może być odprawiana za zmarłych. Kościół, pragnąc, by jak najszybciej dotarli do nieba, pozwala dziś wszystkim kapłanom odprawiać Mszę świętą trzy razy. Zachęca nas również do modlitwy za naszych braci i siostry, którzy „już spoczywają w pokoju”. Pobożność ludu chrześcijańskiego, oprócz Eucharystii, odnajduje się w pobożnych praktykach, takich jak różaniec święty, rekolekcje i dzieła zadośćuczynienia, prawdziwą drogę

modlitwy wstawienniczej za zmarłych.

KOMUNIA Z KOŚCIOŁEM, a w tym przypadku ze zmarłymi, oznacza, że „nasza modlitwa za zmarłych nie tylko może im pomóc, lecz także sprawia, że staje się skuteczne ich wstawiennictwo za nami” ^[6]. Święci byli wielkimi czcicielami tej wzajemnej pomocy. Św. Alfons Maria Liguori potwierdza, że możemy wierzyć, iż duszom czyśccowym „Pan im objawia nasze prośby; a one wówczas, ponieważ pałają wielką miłością, nie zapominają na pewno wstawiać się za nami” ^[7]. Święta Teresa od Dzieciątka Jezus często zwracała się do nich o pomoc, a po jej otrzymaniu czuła się ich dłużniczką: „Boże mój, błagam Cię, abys spłacił dług jaki zaciągnęłam u dusz czyśccowych” ^[8]. Św. Josemaría

również przyznawał się do swojej współpracy z nimi: „Na początku bardzo mocno odczuwałem towarzystwo dusz czyśćcowych. Czułem, jakby szarpali moją sutannę, prosząc, bym się za nich modlił i powierzył się ich wstawiennictwu. Od tego czasu, ze względu na ogromne zasługi, jakie mi oddali, lubię mówić, głosić i przekazywać innym tę rzeczywistość: moi dobrzy przyjaciele dusze czyśćcowe” ^[9]. ».

To doświadczenie świętych pokazuje nam, że miłość do tych, których kochamy, może wykraczać poza śmierć. „Żaden człowiek nie jest monadą zamkniętą w sobie samej. Istnieje głęboka komunia między naszymi istnieniami, są ze sobą powiązane poprzez wielorakie współzależności. Nikt nie żyje sam. Nikt nie grzeszy sam. Nikt nie będzie zbawiony sam. Nieustannie w moje życie wkracza życie innych: w to, co myślę, mówię, robię, działam (...).

Jako chrześcijanie nie powinniśmy pytać jedynie: jak mogę zbawić siebie samego? Powinniśmy również pytać siebie: co mogę zrobić, aby inni zostali zbawieni i aby również dla innych wzeszła gwiazda nadziei? Wówczas zrobię najwięcej także dla mojego własnego zbawienia” ^[10] ____.

„Zwracamy się teraz do Matki Bożej, która pod krzyżem boleśnie przeżywała dramat śmierci Chrystusa, a później uczestniczyła w radości Jego zmartwychwstania. Niech Ona, *Brama Niebios*, pomaga nam coraz lepiej rozumieć wartość modlitwy za zmarłych. Oni są nam bliscy! Niech Ona nas wspiera w codziennej pielgrzymce na ziemi i nam pomaga, byśmy nigdy nie stracili z oczu ostatecznego celu życia, jakim jest raj” ^[11] ____.

[1] Franciszek, *Anioł Pański*, 2-XI-2014.

[2] Benedykt XVI, *Audiencja*, 2-XI-2011.

[3] Modlitwa na rozpoczęcie mszy św.
za wszystkich wiernych zmarłych.

[4] Benedykt XVI, *Audiencja*, 12-I-2011.

[5] *Mszał Rzymski*, Modlitwa
Eucharystyczna II.

[6] *Katechizm Kościoła Katolickiego*,
nr. 958.

[7] Św. Alfons Maria Liguori, *O
wielkim środku modlitwy*, rozdział I,
III.

[8] Święta Teresa od Dzieciątka
Jezus, *Ostatnie rozmowy*, 6-VIII-1897.

[9] Święty Josemaría, słowa z 1967
roku, cytowane w Javier Echevarría,
Wspomnienie bł. Josemaría Escrivá,
Rialp, Madrid 2000, str. 187.

^[10] Benedykt XVI, *Spe salvi*, 30-XI-2007.

^[11] Franciszek, *Anioł Pański*, 2-XI-2014.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-wspomnienie-wszystkich-wiernych-zmarlych-2-listopada/> (12-05-2025)